

Next van choreograaf Emanuel Gat oogt puur en secuur, maar ook passief en afgemeten (drie sterren)

Recensie: Next

Het is aan de zeven dansers om het publiek bij de les te houden. Dat doen ze met verve.

Van ANNETTE EMBRECHTS

De pianosonate van Beethoven klinkt zacht en ver weg. Aarzelend komt de muziek (op band) op gang. De zeven dansers presenteren zich net zo bescheiden. Ze lopen het podium op vanuit verschillende hoeken. Ze wijzen omhoog, strekken soepel een been, zetten een collega in beweging of gaan op hun zij op de grond liggen, om dan weer naar de coulissen te vertrekken.

De timing en het tempo in dit werk van de Israëlische choreograaf Emanuel Gat (49) zijn rustig. Daarmee geeft hij de toeschouwer alle tijd zijn basale benadering van dans te volgen. Dynamiek komt vooral van veranderingen in het lichtplan. Wanneer de rij met twintig spots vol brandt, mag het zevental kortstondig synchroon wervelen. Om direct weer één stilstaande, gelijkmatig ademende cirkel te vormen.

ALWIN POIANA

Next oogt puur en secuur, maar ook passief en afgemeten. Het genot bestaat vooral uit het aanschouwen van weer een reeks stappen, heupknikjes en draaien, op Beethovens pianoklanken. De gastchoreograaf, geroemd om zijn puur dansante antwoord op bekende muziek en zijn sensuele salsabewerking van *Le sacre du printemps*, had guller mogen zijn. Bijvoorbeeld door de dansers vaker de zaal in te laten kijken of door de sonate live te laten vertolken.

Nu komt het bij de les houden van de toeschouwers volledig neer op zeven dansers van ICK, het stadsgezelschap van Amsterdam onder leiding van Emilio Greco en Pieter C. Scholten. Dat doen ze met verve. Vooral Sedrig Verwoert steelt de show door af en toe heerlijk parmantig te swingen met kwispelend achterste. Alsof hij een barokke handtekening met krul durft te zetten onder een keurig getypte brief.

Next. Dans. Door ICK. Choreografie: Emanuel Gat. 2/11, De Meervaart, Amsterdam. Tournee t/m 8/12.